

Aquesta setmana m'ha arribat a les mans un article sobre la situació educativa a Suècia. L'article fa referència a un informe fet per tres economistes: Stefan Fölster, Anders Morin i Monica Rensting, en el qual s'analitzen dades i resultats del món educatiu suec recollits durant el període 1999-2009. Un informe que es va fer per analitzar la important davallada de Suècia en els resultats educatius dels darrers anys. Algunes conclusions a què han arribat els tres economistes desmunten d'arrel diverses afirmacions donades per absolutament certes a casa nostra.

Aquí hi ha algunes de les conclusions més interessants:

1. Es comprova que no hi ha relació directa entre la inversió en educació i els resultats de l'alumnat.
2. El nivell socioeconòmic de les famílies o la situació geogràfica de l'escola no són els aspectes més importants per a uns bons resultats. El més important per a l'èxit acadèmic és l'ambient escolar en que viu l'alumnat.
3. Fomentar l'autonomia en tots els nivells del sistema escolar sense la corresponent avaluació i responsabilitat per part dels diferents estaments implicats ha creat un gran buit i una manca de lideratge en el procés.
4. Constaten que no és la quantitat de professorat si no la seva qualitat el que incideix en uns bons resultats.
5. La competència entre escola pública i concertada beneficia la millora educativa. Han comprovat que allà on se situa una escola concertada millora la qualitat de la pública de la seva zona.
6. El temps de l'alumnat al centre s'ha de fer servir per aprendre i no per altres activitats. Amb classes més eficaces hi ha menys absentisme i millors resultats.

Aquests son alguns dels punts més destacats i sorprenents d'aquest informe. Tot i que la realitat social i econòmica de Suècia no és idèntica a la de Catalunya o a la de la resta d'Espanya, no estaria gens malament que ara que es vol obrir un gran debat sobre el món educatiu des del mateix ministeri d'Educació, els polítics responsables es miressin aquest informe detingudament.